Medi natural | Assumpta Arasa | Actualitzat el 20/05/2019 a les 11:28

?Un planeta moribund

«Potser els nostres fills i filles necessiten dels jocs virtuals per recordar la natura. Potser, en poc temps, ho necessitaran per recordar el Delta. Potser totes plegades i plegats necessitarem recordar que som éssers vius i que estem vivint en un planeta moribund»

Ahir, a través de la xarxa, vaig poder veure unes fotos espectaculars de les postes de sol al Delta de l'Ebre. Dels primers records d'infantesa que tinc són aquestes postes de sol. De fet, jo llavors vivia amb tota la família a Sabadell, però, cap de setmana sí, cap de setmana no, baixàvem a Santa Bàrbara, el poble del Montsià d'on provenia el meu pare i la seva família.

Recordo els viatges, pesats, per a unes criatures que sempre estaven imaginant. La imaginació de les meves germanes i meva era sorprenent. Potser llavors teníem la sort de poder gaudir de la lectura i de temps per a distreure'ns amb els pensaments sense la necessitat d'una pantalla tàctil. I imaginàvem mons de colors i de llums. De famílies, de viatges, de prats de gespa gebrada al matí, de postes de sol a països exòtics, de pobles emblanquinats amb calç, de mil i una aventures.

En aquell temps, del més bonic que ens podia passar era arribar a les Terres de l'Ebre cap al tard d'un dissabte i veure els camps d'arròs inundats. Mentre transcorríem la carretera, a banda i banda, hi havia el cel rogenc tapat per uns núvols d'uns blaus marins, atzur, prússia, indi, ceruli o turquesa que feien un mosaic de colors contrastats amb els grocs i ataronjats d'aquesta posta. I sí, la carretera semblava ben bé anar entre els núvols, ja que, la terra es vestia de cel en reflectir la llum en les seves aigües especulars.

Potser els nostres fills i filles necessiten dels jocs virtuals per recordar la natura. Potser, en poc temps, ho necessitaran per recordar el Delta. Potser totes plegades i plegats necessitarem recordar que som éssers vius i que estem vivint en un planeta moribund. Moribund perquè es trafica amb la natura. Moribund perquè els humans ens hem cregut que no el necessitàvem ni per viure, ni per respirar, ni per gaudir-lo. Però potser, la veu dels joves i de les joves, arreu del món, s'alçarà i ens recordarà que no hi ha res més bonic que la vida real, estimem-la doncs!